

I Mørke og graa Taage mødtes to Mænd paa Landsbyens Gade og faldt i Snak.

Den ene, der med Gløden af en Cigar oplyste sit eget dobbelthagede Maane-Ansigt, var den lille Jørgen Mosegaard, Amdsraadsmedlem og Sparekasse-direktør, gennem mange Aar den selvskrevne Ordstyrer og Leve-Udbringer ved alle Møder paa Egnen. Den anden, som bar en Lygte i en Snor, var Pastor Johannes Gaardbo. Han kom fra et Sygebesøg hos en fattig Familje, der boede i en Rønne langt ude i Overdrevet.

De to Mænd havde ikke talt længe med hinanden, før de kom ind paa den Sag, som alle i Landet for Tiden talte om: Enslevs aabne Brud med sit Parti, den Kamp mod Kirken, som den gamle Mand trods sine Venners Advarsler nu vilde paatvinge Folket og udkæmpe paa Liv og Død.

Jørgen Mosegaard ytrede sig om Sagen med sin sædvanlige, vidtløftige Forsigtighed. Hver Gang han tog Cigaren af Munden, var det, som om der blev sat et vel indsmurt Maskineri i Bevægelse. Med Færdighed udrulledes i Sangtone en Række lang-